

[KOŁOKRĘTNY *ai*

N sg m kołokrętny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Zwijający się w koło, kręcący się: [Jezuita wbrew słowom Krystusa, uważa za błąd twierdzenie, że apostołowie uczyli tylko tego, co im Pan kazał] Kręci fie tu iáko wąż kołokrętny Iezuitá/ chcąc tym wyniść/ że Apofthołowie wiele rzeczy vczyli/ ktorych nie wzięli od Páná Kryftufá ále od Duchá fwiętego. GrzegŻarnObr 75.

AKtt